

Sygn. akt VIII U 1668/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 kwietnia 2013 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję częściowo w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do zastosowania przelicznika 1,2 do okresu pracy górniczej od 1 kwietnia 2003 roku do 19 lutego 2013 roku;
- oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt. VIII U 1668/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.04.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu W. W. na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227) prawo do emerytury górniczej od 1.03.2013 r. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 27 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 6 lat i 7 miesięcy okresów nieskładkowych.

Okresy pracy górniczej obliczono według następujących przeliczników:

200 miesięcy x 1,2; co łącznie dało 240 miesięcy. Wysokość świadczenia ustalono na 4076, 72 zł, a wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 3337,82 zł miesięcznie.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Skarżący zażądał zaliczenia do pracy górniczej okresu od 18.12.1985 r. do nadal, przy zastosowaniu przelicznika 1,2.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że od 2.04.1985 r. do nadal jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w kopalni odkrywkowej (...) B. w oddziałach związanych z utrzymaniem ruchu. Dalej odwołujący zauważył, że od 18.12.1985 r. pracował kolejno jako: sztygar zmianowy oddziału związanego z utrzymaniem ruchu, inspektor wg specjalności elektrycznej, starszy inspektor wg specjalności elektrycznej- wymienione w załączniku nr 3 do zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23.12.1994 r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu ZUS wyjaśnił, że zastosował przelicznik 1,2 do okresu od 18.12.1985 r. do 31.03.2003 r., tj. gdy skarżący wykonywał pracę na stanowisku sztygara zmianowego oddziału związanego z utrzymaniem ruchu. Organ rentowy dalej wskazał, że nie znalazł podstaw, by ten sam przelicznik uwzględnić przy obliczaniu emerytury do okresów: od 1.04.2003 r. do 30.06.2006 r. oraz od 1.07.2006 r. do nadal na stanowiskach inspektora wg specjalności elektrycznej i starszego inspektora wg specjalności elektrycznej, które wymagają przedłożenia wykazu przepracowanych dniówek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżący urodził się w dniu (...), a następnie złożył wniosek z dnia 4.03.2013 r. o prawo do emerytury, którą przyznano mu zaskarżoną decyzją z dnia 23.04.2013 r.

Jak wynika ze świadectwa wykonywania pracy górniczej z dnia 19.02.2013 r., wystawionego przez (...) S.A. Oddział Kopalnia (...), skarżący w okresie od 2.04.1985 r. do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą:

- od 18.12.1985 r. do 31.03.2003 r. na stanowisku sztygara zmianowego oddziału związanego z utrzymaniem ruchu,
- od 1.04.2003 r. do 30.06.2006 r. na stanowisku inspektora wg specjalności elektrycznej,
- od 1.07.2006 r. do nadal na stanowisku starszego inspektora wg specjalności elektrycznej.

W okresie spornym, tj. **od 1.04.2003 r. do nadal**, ubezpieczony pracował w (...) B. na odkrywce, co obejmowało tzw. pola (...) i (...), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wówczas odwołujący wykonywał swoje obowiązki w dziale gospodarki energo-ciepłej (M.). Praca skarżącego polegała na nadzorowaniu budowy, remontów i likwidacji linii elektroenergetycznych, tj. stacji elektroenergetycznych oraz sieci napowietrznych i kablowych. Stacje elektroenergetyczne, których eksploatację nadzorował zasilają odbiorniki, takie jak np. pompy odwodnienia powierzchniowego, pompy odwodnienia węgłowego, maszyny podstawowe tj. koparki nadkładowe i węglowe, zwałowarki i przenośniki taśmowe. W zakres tego nadzoru wchodził m.in. końcowy odbiór robót na danym odcinku w związku z czym sporządzał protokół pokontrolny, ale też bieżące wprowadzanie korekt do planu dotyczącego danego przedsięwzięcia. Skarżący jako inspektora wg specjalności elektrycznej i starszy inspektor wg specjalności elektrycznej kontrolował prace wykonywane na terenie odkrywki przez pracowników m.in. kopalni, wykonujących takie czynności jak: stawianie stacji energetycznej we właściwym miejscu, posadowienie słupów, układanie kabli zasilających, oznakowanie trasy, dokonywanie podpięć, zaprasowywanie końcówek. Ubezpieczony weryfikował także prawidłowość zabezpieczeń elektrycznych. Po terenie odkrywki przemieszczał się samochodem terenowym. Zasadniczo obowiązki inspektora wg specjalności elektrycznej oraz starszego inspektora wg specjalności elektrycznej pokrywały się, przy czym starszy inspektor posiadał formalne uprawnienia do nadzorowania w szerszym zakresie, tj. nadzorowania całego oddziału, w tym inspektorów i sztygarów prowadzących ruch elektryczny. Jedynie niewielką część pracy ubezpieczony poświęcał na czynności biurowe takie jak np. sporządzenie harmonogramów remontów, zapotrzebowania remontowego - jak wynika z zeznań jednego ze świadków zajmowało to skarżącemu około dwóch godzin. Ubezpieczony wykonywał w/w czynności biurowe od 7:00 oraz po godzinie 14:00, natomiast od 8:00-14:00 sprawował czynności nadzoru na odkrywce.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków w osobach: A. D. (D.) (vide k. 32-33 a.s.) oraz P. G. (vide k. 34 a.s.), zeznania ubezpieczonego (vide k. 38-39 a.s.).

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę dla poczynienia rzetelnych ustaleń w sprawie i w konsekwencji do wydania orzeczenia opartego na faktach. W szczególności za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków w osobach A. D. (D.) oraz P. G., którzy w okresie spornym pracowali z odwołującym, co pozwala przyjąć, iż dysponują oni dostateczną wiedzą w zakresie rodzaju i zakresu wykonywanych przez odwołującego prac.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawało rozstrzygnięcie, czy w okresie od 1.04.2003 r. do nadal, tj. gdy odwołujący był zatrudniony w (...), na stanowiskach inspektora wg specjalności elektrycznej oraz starszego inspektora wg specjalności elektrycznej, wykonywał on pracę górniczą uzasadniającą zastosowanie do w/w okresu przelicznik 1,2.

Miarodajnym w tym zakresie jest art. 51 ust. 1, pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r, nr 153, poz. 1227), zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, przelicznik 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Natomiast zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4-5 powoływanej ustawy, za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa (pkt 4);

- pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego (pkt 5).

Z kolei zgodnie z zarządzeniem nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z 23.12.1994 r., w sprawie określania stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą w rozumieniu art. 50c, pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, uważa się wymienioną w wykazie nr 3, dziale C, pkt 5 pracę na stanowisku inspektora wg specjalności elektrycznej oraz wymienioną w dziale B, pkt 6 tego zarządzenia pracę na stanowisku starszego inspektora wg specjalności elektrycznej.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że praca wykonywana przez ubezpieczonego w okresie spornym, tj. **od 1.04.2003 r. do nadal** jest pracą górniczą uzasadniającą przeliczenie emerytury przy zastosowaniu przelicznika 1,2.

Zarówno bowiem spójne zeznania świadków oraz ubezpieczonego, wskazują na faktyczne wykonywanie pracy na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, polegającej na nadzorowaniu budowy, remontu i likwidacji linii

elektroenergetycznych, w tym zarówno prawidłowości ukończenia poszczególnych etapów przez pracowników kopalni jak i dokonywaniu ostatecznego odbioru robót. Jedynie nieznaczną część czasu pracy skarżący poświęcał na tzw. czynności administracyjno - biurowe, takie jak sporządzenie harmonogramów remontów, czy też przygotowanie zapotrzebowania materiałowego, co pozostawało w ścisłym związku z pracą na odkrywce.

Bez znaczenia pozostaje przy tym zaniechanie przedłożenia przez skarżącego wykazu dniówek (zjazdów) za okres sporny, co stanowiło zasadniczą przyczynę odmowy ZUS w zakresie zastosowania przelicznika 1,2 do pracy wykonywanej przez ubezpieczonego. W postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych bowiem okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2.02.1996 r., wydany w sprawie o sygnaturze akt II URN 3/95). Sąd w pełni podzielając powyższe stanowisko uznał, iż skarżący dowiódł, że w okresie od 1.04.2003 r. do nadal nadzorował eksploatację urządzeń elektrycznych w (...) B. na odkrywce, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nadmienić należy, że Sąd nie badał charakteru pracy skarżącego w okresie od 18.12.1985 r. do 31.03.2003 r., uznając to za bezprzedmiotowe z uwagi na przeliczenie w zaskarżonej decyzji w/w okresie z zastosowaniem przelicznika 1,2, a zatem zgodnie z żądaniem ubezpieczonego.

Mając na względzie powyższe na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję częściowo w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zastosowania przelicznika 1,2 do okresu pracy górniczej od 1.04.2003 r. do 19.02.2013 r., orzekając jak w punkcie pierwszym wyroku. Z kolei w punkcie drugim oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

(-) SSO Janina Kościelniak